

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2023- 2026 (skrajne daty)

Rok akademicki 2023/2024

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Komunikacja interpersonalna z technikami negocjacji
Kod przedmiotu	IIB3 / IIIB3
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Humanistycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Kierunek studiów	dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom studiów	studia 1 stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	rok I, semestr 2
Rodzaj przedmiotu	przedmiot specjalnościowy
Język wykładowy	polski
Koordynator	dr hab. prof. UR Urszula Gajewska (członkini Zespołu Programowego kierunku studiów DiKS), autorka programu
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	Pracownicy Zakładu Lingwistyki Kulturowej i Komunikacji Społecznej

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
2	15	15							4

1.2. Sposób realizacji zajęć

x- w formie tradycyjnej

x - zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (zajęcia realizowane są w formie zdalnej, jeśli wymagają tego aktualnie obowiązujące przepisy).

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku)- zaliczenie i egzamin (wykład), zaliczenie z oceną (ćwiczenia).**2. WYMAGANIA WSTĘPNE**

Wiedza z nauki o komunikowaniu.

3.1 Cele przedmiotu

C ₁	Rozszerzenie wiadomości o procesie komunikacji językowej ze szczególnym uwzględnieniem kontaktów międzyludzkich twarzą w twarz.
C ₂	Omówienie elementów i determinantów mających wpływ na kształt aktu komunikacji interpersonalnej.
C ₃	Pokazanie student/k/om, w jaki sposób komunikacja wpływa na kształt życia człowieka we współczesnym świecie, na kreowanie i wyrażanie jego doświadczeń językowych, kulturowych i społecznych.
C ₄	Uświadomienie student/k/om, jak ważna jest umiejętność dostrzegania wpływu komunikacji na ich życie oraz umiejętność korzystania z badań nad komunikacją, zwłaszcza umiejętność stosowania odpowiednich metod/strategii komunikacyjnych w codziennych doświadczeniach komunikacyjnych, by osiągać założone cele komunikacyjne, czyli aby akt komunikacji kończył się powodzeniem.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Student/ka definiuje pojęcia z zakresu komunikacji interpersonalnej	K_Wo3
EK_02	Student/ka rozpoznaje i charakteryzuje elementy, uwarunkowania i zasady porozumiewania międzyludzkiego	KW_03, KW_07, KW_08
EK_03	Student/ka opisuje i objaśnia model i strategię działań interakcyjno-komunikacyjnych	KW_03, KW-07, K_Wo8, KU_09
EK_04	Student/ka prawidłowo analizuje i interpretuje proces komunikacji interpersonalnej i jego elementy konstytutywne	KW_03, KW-07, Kw_08, K_U09
EK_05	Student/ka wdraża metody/strategie komunikacyjne w codziennych doświadczeniach komunikacyjnych	KW_03, KW_07, KW-08, KU_09
EK_06	Student/studentka dba o własną sprawność komunikacyjną, jest otwarty/a na przeobrażenia w procesie komunikacji międzyludzkiej	KU_09, K_K03

3.3 Treści programowe*

A. Problematyka wykładu i ćwiczeń

Treści merytoryczne
Wprowadzenie do problematyki komunikacji interpersonalnej: ogólna charakterystyka przedmiotu (cele i zadania), problematyka wykładów i ćwiczeń, lektury, metody oceny.
Komunikowanie się: definicja, elementy i cechy procesu. Definicja pojęcia komunikacja interpersonalna / międzyludzka / twarzą w twarz.
Teorie, model i elementy komunikowania interpersonalnego. Społeczno – kulturowe uwarunkowania procesu komunikacji: kontekst społeczny, tożsamość społeczna, percepcja społeczna. Komunikacja a interakcja, interakcja komunikacyjna a interakcja językowa. Interakcja komunikacyjna jako proces społeczny. Psychologiczne uwarunkowania procesu komunikowania (płeć, wykształcenie).

Akt komunikacji międzyludzkiej. Typologia aktów komunikacyjnych (Austin, Searle, G. Miller, A. Thomas). Zasady komunikacji międzyludzkiej według Z. Nęckiego, V. Birkhenbil, M.B. Rosenberga. Zasady konwersacji P. Grice'a i G. Leecha.
Komunikacja werbalna: bariery i błędy komunikacyjne oraz ich pokonywanie. Rozwijanie kompetencji komunikacyjnych: techniki aktywnego słuchania, stosowanie komunikatów empatycznych, efektywne zadawanie pytań, ekspresja siebie, sposoby autoprezentacji.
Osobowościowe i emocjonalne wyznaczniki procesu komunikacji interpersonalnej. Techniki rozładowania emocji. Atrakcyjność interpersonalna w procesie komunikacji.
Perswazja i manipulacja w komunikacji interpersonalnej (definicje, najważniejsze techniki i mechanizmy.)
Negocjacje jako typ perswazji i rozwiązywania sporów. Style negocjowania. Wybrane techniki negocjacji. Komunikowanie asertywne.
Typologie zachowań komunikacyjnych w sytuacji konfliktowych. Zachowania komunikacyjne neutralizujące konflikty.
Znaczenie płci w komunikacji. Style komunikacyjne mężczyzn i kobiet.

* oznacza związek z badaniami prowadzonymi w IPIID.

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład: wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną, wykład z elementami dyskusji.

Ćwiczenia: analiza i interpretacja tekstów źródłowych i zebranych materiałów, praca w grupach, prezentacja multimedialna, dyskusja.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (wykł.)
EK_01, EK_02, EK_03, EK_04, EK_05, EK_06	<p>Ocena formująca: obecność na wykładach, aktywny udział w dyskusji (zadawanie pytań, argumentacja, polemika),</p> <p>Ocena podsumowująca: egzamin ustny.</p> <p>Ocena formująca: bieżąca ocena przygotowania do zajęć, głosu w dyskusji, pracy w grupach, wykonywanych zadań.</p> <p>Ocena podsumowująca: na podstawie ocen cząstkowych z aktywności na zajęciach, wykonanych ćwiczeń i przygotowanej prezentacji.</p>	<p>WYKŁAD</p> <p>ĆWICZENIA</p>

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest:

1. Pozytywna ocena zaliczeniowa z ćwiczeń: ocena łączna z prezentacji (60%) oraz ocen cząstkowych aktywności i pracy na zajęciach (40%);
2. Pozytywna ocena z egzaminu ustnego.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzinna zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	10
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, samodzielna lektura)	60
SUMA GODZIN	100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	4

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	Nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	Nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

- Baney J., 2009, *Komunikacja interpersonalna*, Warszawa.
- Barge J.K., Morreale S.P., 2020, Spitzberg B.H., *Komunikacja między ludźmi. Motywacja, wiedza i umiejętności*, Warszawa.
- Błachowicz E., 2010, *Płotka w świetle teorii aktów mowy i zasad komunikacji międzyludzkiej*, Rzeszów.
- Dunder B., Rossel L., *Techniki negocjacyjne. Jak odnieść sukces w negocjacji*, Warszawa 2006.
- Fiske J., 2008, *Wprowadzenie do badań nad komunikowaniem się*, Wrocław.
- Głodowski W., 2006, *Komunikowanie interpersonalne*, Warszawa.
- Goofman E., 2006, *Rytuał interakcyjny*, Warszawa.
- Hartley P., 2006, *Komunikowanie interpersonalne*, Wrocław.
- Kozyra B. 2005, *Komunikacja bez barier*, Warszawa.
- Nęcki Z., 2013, *Komunikacja międzyludzka*, Warszawa.
- Nęcki Z., 1992, *Komunikacja interpersonalna*, Wrocław.

Literatura uzupełniająca (wybór):

Bartmiński J., Majer-Baranowska U.(red.), 2005, *Bariery i pomosty w komunikacji językowej Polaków*, Lublin.

Cebula M., 2011, *Męskość i kobiecość w wymiarze komunikowania się*, [w:]

Bartosz B., (red.) *Kobiecość i męskość. Komunikacja, relacje, społeczeństwo*, Warszawa.

Dobek-Ostrowska M., 2009, *Komunikowanie polityczne i publiczne*, Warszawa.

Garpiel R., Leszczyńska K., (red.), 2004, *Sztuka perswazji. Socjologiczne, psychologiczne i lingwistyczne aspekty komunikowania perswazyjnego*, Kraków.

Grabias Stanisław, 1994, *Język w zachowaniach społecznych*, Lublin. [Rozdz. 4. *Spoleczne uwarunkowania zachowań językowych*, s. 215-294].

Gajewska U., 2007, *Dyskredytacja jako narzędzie walki z przeciwnikiem politycznym (na podstawie „Naszego Dziennika”)*, [w:] *Literatura i język wczoraj i dziś*, red. E. Błachowicz, J. Lizak, Rzeszów, s. 75-82.

Golka M., 2008, *Bariery w komunikowaniu i społeczeństwo (dez)informacyjne*, Warszawa.

Griffin E.(red.), 2003, *Podstawy komunikacji społecznej*, Warszawa.

Janda – Dąbek B., 2011, *Jak kłamią kobiety?*, [w:] Bartosz B., (red.) *Kobiecość i męskość. Komunikacja, relacje, społeczeństwo*, Warszawa.

Karwat M., 2007, *O złośliwej dyskredytacji. Manipulowanie wizerunkiem przeciwnika*, Warszawa.

Kay Mc.M., Davis M., Fanning P., 2002, *Sztuka skutecznego porozumiewania się*, Gdańsk.

Kochan M., 2005, *Pojedynek na słowa*, Kraków.

Łucka M., Małkowska K., Chabior A., *Różnice w strategiach autoprezentacji między kobietami i mężczyznami na portalu sympatia.onet.pl.*, [w:] Bartosz B., (red.) *Kobiecość i męskość. Komunikacja, relacje, społeczeństwo*, Warszawa.

Rosenberg M.B., 2003, *Porozumienie bez przemocy*.

Steward J., 2008, *Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji*, Warszawa.

Taras B., 2013, *Agresja. Studium semantyczno-pragmatyczne*, Rzeszów.

Taras B., (red.), 2018, *Język nasz ojczysty w kontaktach międzyludzkich*, Rzeszów.

Wasilewski J., 2006, *Retoryka dominacji*, Warszawa.